

antics  
alumnes  
escoles  
laietània

# MORT D'HOME

Ricard Salvat

Salle Saint Louis, Chapelle française

dissabte, 15 desembre 1962 • 10,45 nit

de l'«Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual» de Barcelona, ja té avui una importància i un relleu extraordinaris que hem de veure com creixen i s'afermen més i més en el futur. Al costat de mestres alemanys ha après tot el que calia de la complexa i precisa aventura escènica i serveix les obres de les quals accepta el muntatge amb un rigor matemàtic, una probitat extrema i una esbalaïdora passió. No deixa res a l'atzar, no negligeix ni el més petit detall, no estalvia cap esforç. Observa, analitza, compara, furga, prova, medita, estudia. Sempre insatisfet i descontent, és implacable amb ell mateix, tant com incansable, i se li ha concedit el do raríssim d'imposar-se amb amable severitat.

Salvat novel·lista, narrador, periodista, director teatral, sociòleg, professor —a la Universitat i fora d'ella— de diverses matèries i heus aquí uns quants aspectes d'aquesta brillant personalitat, la qual no queda, però, amb ells ni de bon tros esgotada. Salvat per damunt de tot escriptor i home de teatre. Com a autor dramàtic és com jo l'he de presentar aquí, i concretament com a autor de la intensa «Mort d'home», una de les seves primeres obres.

Absolutament dintre de la sensibilitat de la seva hora, l'autor harmonitza amb una rara fortuna el fons aspre de la saga nòrdica amb un ambient de neopaganisme, qui sap si eco de l'Alemanya nazi amb l'arcaica i a la vegada ultramoderna bellesa del poema de Gilgamesh.

Com totes les creacions veritables, l'obra de Ricard Salvat suscita al nostre ànim un seguit d'interrogants i de problemes. Però entenc que cada lector o cada espectador se'ls ha de formular i ha de mirar de resoldre'ls, cadascú segons el nivell i la mida de la seva curiositat, perquè la meua missió no és la d'un comentador o d'un crític, sinó la d'un simple i inútil acompanyant, el qual s'allunya ara i desapareix en silenci, car prou sent que sona l'hora de tombar la pàgina o d'alçar-se el teló.

B. novembre 1962

SALVADOR ESPRIU  
(fragments del pròleg a l'edició)

## mort d'home

obra en dos actes de Ricard Salvat

### repartiment:

|                         |                 |
|-------------------------|-----------------|
| Geruta :                | Piñar Bastons   |
| Feng :                  | Pau Verrié      |
| Amleth :                | Albert Socías   |
| Ofèlia :                | Isabel Torras   |
| Ombra :                 | Lluís Daunís    |
| Home 1. <sup>er</sup> : | Enric Roig      |
| Homes :                 | Raimond Blasi   |
|                         | Francesc Brosa  |
|                         | Lluís Daunís    |
|                         | Joan Josa       |
| Fortimbràs :            | Sebastià Bonet  |
| Cor de Ploradores :     | Teresa Bastons  |
|                         | Isabel Bonet    |
|                         | Carmen Cisneros |
|                         | Carme Gordo     |
|                         | Roser Muñoz     |

Musica del cor de ploradores :

Josep M.<sup>a</sup> Mestres Quadreny

Escenografia i Màscares :

Fabià Slevia

Muntatge i Direcció :

Josep Montanyès i Ernest Serrahima